

@04@01@00נשא את ראש בני גרשון גם הם. @02@02 עשר התחנות (**כ"ה בה"ה וברומא ובחומשים שלפנינו, אבל בזיטאמיר**
"תחנות"): @03@00א את אוהל מועד. @02@02 יריעות עזים העשויות לאוהל עליו: @03@00מכסו. @02@02 עורות
אילים (**כ"ה ברומא עם ב' יודיין, אבל בה"ה וזיטאמיר "אילים"**) מאדמים: @03@00מסך פתח. @02@02 וילון המזרחי:
@04@01@00אשר על המשכן. @02@02 כלומר הקלעים והמסך של חצר, הסוככים ומגינים על המשכן ועל מזבח הנחשת
סביב: @03@00א את כל אשר יעשה להם. @02@02 כתרונם וְיִתְּ (כ"ה בה"ה כלשון התרגום, אבל בזיטאמיר "ית") כל
דִּתְּמָסָר (כ"ה ברש"י בה"ה ובזיטאמיר ובשאר דפוסים הראשונים, אבל באונקלוס גופיה בה"ה ב' תיבות הם "די יתמסר") להון,
לבני גרשון: @04@01@00על פי אהרן ובניו. @02@02 ואיזה מהבנים ממונה עליהם, בְּיָד אֵיתָמָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן @82@ (פסוק
כח) @02@: @04@01@00ויתדות ומיתריהם. @02@02 של עמודים, שהרי יתדות ומיתרי הקלעים במשא בני גרשון היו
@82@ (לעיל פסוק כו), ויתדות ומיתרים היו ליריעות ולקלעים מלמטה שלא תגביהם הרוח, ויתדות ומיתרים היו לעמודים
סביב, לתלות בהם הקלעים בשפתם העליונה בכלונסות וקונדסין, כמו ששנויה במלאכת המשכן @82@ (פ"ה) @02@:
@04@01@00עבודת עבודה. @02@02 הוא (**כ"ה ברומא ואלקבץ ואמשטרדם ובוניאציה ובדפוס א' ובאוהח"ק דפוס א'
ובחומשים שלפנינו, אבל בה"ה וזיטאמיר "היא"**) השיר במצלותים וכנורות, שהיא עבודה לעבודה אחרת: @03@00ועבודת
משא. @02@ כמשמעו: @04@01@00(מט) ופוקדיו אשר צוה ה' את משה. @02@02 ואותן הפקודים היו במצוה (**כ"ה ברומא
ובאלקבץ ובוניאציה ובדפוס א' ובאוהח"ק דפוס א' ובחומשים שלפנינו, אבל באמשטרדם ובזיטאמיר "במצות", ובה"ה במצו'**)
מבן שלשים שנה ועד בן חמשים: @04@01@00(ב) וצו את בני ישראל וגו'. @02@02 פרשה זו נאמרה ביום שהוקם המשכן,
ושמונה פרשיות נאמרו בו ביום, כדאיתא במסכת גיטין בפרק הניזקין @82@ (ס) @02@: @03@00וישלחו מן המחנה. @02@02
שלש מחנות היו שם בשעת חנייתן, תוך הקלעים היא מחנה שכינה, חניית הלויים סביב כמו שמפורש בפרשת במדבר סיני
@82@ (לעיל א, נ-נד) @02@ היא מחנה לויה, ומשם ועד סוף מחנה הדגלים לכל ארבע הרוחות היא מחנה ישראל, הצרוע נשתלח חוץ
לכולן, הזב מותר במחנה ישראל ומשולח מן השתים, וטמא לנפש מותר אף בשל לויה ואינו משולח אלא משל שכינה, וכל זה דרשו
רבתינו מן המקראות במסכת פסחים @82@ (ז) @02@: @03@00טמא לנפש. @02@02 דְּמָסָב לְטָמִי נִפְשָׁא דְּאַנְשָׁא (**כ"ה בה"ה כלשון
אונקלוס, אבל בזיטאמיר "דאינשא"**) @82@ (אונקלוס) @02@, אומר אני שהוא לשון עצמות אדם בלשון ארמי, והרבה יש בבראשית
רבה @82@ (י ג, יג ט, כח ג, עח, א) @02@ אדריאנוס (**כ"ה באוהח"ק דפוס א' ובמדרש רבה בראשית כח ג ובחומשים שלפנינו, אבל
ברומא ובאלקבץ ובאמשטרדם ובוניאציה ובדפוס א' אדריאנוס ובראשית רבה יג ט, ובזיטאמיר ליתא לתיבה זו משום צענזור,
אבל בה"ה ובראשית רבה עח א, אנדרינוס**) שחיק טמא, שחיק עצמות: @04@01@00(ה) ו00למעול מעל בה'. @02@02 הרי חזר
וכתב כאן פרשת גוזל ונשבע על שקר, היא האמורה בפרשת ויקרא @82@ (כא) @02@ וּמַעֲלָה מַעַל בֶּהּ וְכַחַשׁ בְּעֵמִיתוֹ וגו', ונשנית
כאן בשביל שני דברים שנתחדשו בה, האחד שכתב (**כ"ה בה"ה וזיטאמיר ורומא, נישט "שכתוב"**) וְהִתְנַדּוּ @82@ (פסוק ז) @02@,
לימד (**כ"ה בזיטאמיר ובאוהח"ק דפוס א' ובחומשים שלפנינו, וכעין זה בדפוס א' וברומא ואלקבץ "למד", אבל בה"ה ובוניאציה
ובאמשטרדם "לומר"**) שאינו חייב חומש ואשם על פי עדים עד שיודה בדבר, והשני על גזל הגר שהוא ניתן (**כ"ה בה"ה ובדפוס א'
ובחומשים שלפנינו, אבל בזיטאמיר "נתון", וברומא ואלקבץ ובאמשטרדם ובוניאציה "נתן"**) לכהנים: @02@: @04@01@00(ז) ו00א את
אשמו בראשו. @02@02 הוא הקרן שנשבע עליו: @03@00לאשר אשם לו. @02@02 למי שנתחייב לו: @02@:
@04@01@00(ח) ו00אם אין לאיש גואל. @02@02 שמת התובע שהשביעו, ואין לו יורשים: @03@00להשיב האשם
אליו. @02@02 כשנמלך זה להתודות על עונו. ואמרו רבותינו @82@ (בבא קמא קט) @02@ וכי יש לך אדם בישראל שאין לו גואלים,
או בן או בת או אח או שְׁאֵר בשר הקרוב ממשפחת אביו למעלה עד יעקב, אלא זה הגר שמת ואין לו יורשים: @03@00האשם
המושב. @02@02 זה הקרן והחומש: @03@00לה' לכהן. @02@02 קנאו השם, ונתנו לכהן שבאותו משמר: @03@00מלבד איל
הכפורים. @02@02 האמור בויקרא @82@ (כה), @02@ שהוא צריך להביא: @04@01@00(ט) ו00וכל תרומה וגו'. @02@02 אמר רבי

ישמעאל, וכי תרומה מקריבין לכהן והלא הוא המחזר(כ"ה בזיטאמיר ובאוהח"ק דפוס א' ובחומשים שלפנינו, ובדפוס א' "מחזר", אבל בה"ה "המחזיר") אחריה לבית הגרנות, ומה תלמוד לומר לומר לקריבו לפה, אלו הביכורים(כ"ה בווינאציה עם אות י) שנאמר בהם תביא בית ה' אלקיך 82@ (שמות כג, יט) 02@, ואיני יודע מה יעשה בהם, תלמוד לומר לפה לו יהיה, בא הכתוב ולמד(כ"ה בה"ה ואלקבץ ואמשטרדם ובווינאציה ובחומשים שלפנינו, אבל בזיטאמיר "וילמד" ברומא "ללמד") על הביכורים(כנ"ל עם אות י) שיהיו נתנין לכהן: 04@ (י) 01@ 100@ איש את קדשיו לו יהיו. 02@ 02@ לפי שנאמרו מתנות כהונה ולויה, יכול יבואו ויטלו בזרוע, תלמוד לומר ואיש את קדשיו לו יהיו, מגיד שטובת הנאתן לבעלים, ועוד מדרשים הרבה דרשו בו בספרי 02@ (ו) 82@. ומדרש אגדה(לא ציינו מדרש, ובעוז והדר ציין לתנחומא פ' ראה י, אבל לא כתב זאת בהאי פסוקא ואיש את קדשיו), ואיש את קדשיו לו יהיו, מי שמעכב מעשרותיו ואינו נותן, לו יהיו המעשרות, סוף שאין שדהו עושה אלא אחד מעשרה שהיתה למודה לעשות: 03@ 00@ איש אשר יתן לכהן. 02@ 02@ מתנות הראויות לו: 03@ 00@ ולו יהיה. 02@ 02@ ממון הרבה: 04@ (יב) 01@ 00@ איש איש כי תשטה אשתו. 02@ 02@ מה כתוב למעלה מן הענין 82@ (פסוק י) 02@ ואיש את קדשיו לו יהיו, אם אתה מעכב מתנות הכהן, חייך שתצטרך לבא אצלו להביא לו את הסוטה: 03@ 00@ איש איש. 02@ 02@ ללמדך שמועלת בשתים(כ"ה בה"ה וזיטאמיר ובווינאציה, נישט "בשנים"), באיש מלחמה של מעלה(ב' תיבות הן בה"ה וזיטאמיר ואמשטרדם, נישט שלמעלה), ואישה מלמטה: 03@ 00@ ככי תשטה אשתו. 02@ 02@ שנו רבותינו 82@ (תנחומא ה) 02@, אין המנאפין נואפין עד שתכנס בהן רוח שטות, דכתיב כי תשטה, וכתוב(כ"ה בזיטאמיר ובאוהח"ק דפוס א' ובוינאציה, אבל בה"ה "וכתיב") בו נאף אשה חסר לב 82@ (משלי ו, לב) 02@. ופשוטו של מקרא, כי תשטה, תט מדרכי צניעות ותחשד בעיניו, כמו שטה מעליו ועבור 82@ (שם ד, טו) 02@, אל ישט אל דרכיה לנך 82@ (שם ז, כה) 02@: 03@ 00@ ומעלה בו מעל. 02@ 02@ ומהו המעל, ונשכב איש אתה(כ"ה באמשטרדם ובווינאציה ובדפוס א' וברומא ואלקבץ, וכן מבואר בספר יוסף הלל, אבל בה"ה וזיטאמיר ובאוהח"ק דפוס א' איתא ברש"י זו רק "ומהו המעל" ואח"כ דיבור חדש "ושכב איש אותה", אבל באמשטרדם ובווינאציה הדיבור שלאחר זה היא רק "איש", ובדפוס א' ליתא מן תיבת אותה עד תיבת הא אם היה רואה, ב' רש"י"ס שאחר זה) 82@ (פסוק יג) 02@: 04@ (יג) 01@ 00@ איש(כנ"ל דכ"ה באמשטרדם ובווינאציה, וגם בה"ה וזיטאמיר אף דדיבור המתחיל איתא "ושכב איש אותה", מ"מ איתא לפני תיבת "פרט" תיבת "איש", להכי עשיתי כולה כאמשטרדם ובווינאציה). 02@ 02@ פרט לקטן ומי שאינו איש: 03@ 00@ איש(כ"ה בה"ה וזיטאמיר ואמשטרדם ובווינאציה, דלא כחומשים שלפנינו שהשמיטו תיבת "איש") אותה שכבת זרע. 02@ 02@ שכיבתה פוסלת אותה, ואין שכיבת אחרת(כ"ה בה"ה וזיטאמיר ואמשטרדם ובווינאציה ובאוהח"ק דפוס א' ובלבוש וכ"ה בהדיא במדרש תנחומא שדברי רש"י לקוחים משם, אבל בגור אריה וכמה מפרשים בחומש י"א מפרשים גורסים "אחותה", ועי' ביוסף דעת שהביא ג' גירסות בזו) פוסלת אותה, כמעשה בשתי(כ"ה באמשטרדם, אבל בה"ה וזיטאמיר "בב") אחיות שהיו דומות זו לזו 82@ (עיין מדרש תנחומא ו) 02@: 03@ 00@ ונעלם מעיני אישה. 02@ 02@ פרט לסומא, הא אם היה רואה ומעמעם (ס"א, ומעלים)(באמשטרדם ובאלקבץ רק "ומעלים" ובווינאציה וברומא רק "ומעמעם", ובדפוס א' נראה כתיב "ומערים", ובזיטאמיר ובאוהח"ק דפוס א' כתיב שלא במוסגר ומעמעם ואח"כ במוסגר ס"א ומעלים, אבל בה"ה הוא להיפוך דשלא במוסגר ומעלים, ולפני זה במוסגר ס"א "ומעמעם", וברא"ם ובספרי ובילקוט ובמדרש תנחומא ובגור אריה הגירסא (ומעמעם) אין המים בודקין אותה: 03@ 00@ ונסתרה. 02@ 02@ שיעור שתראה לטומאת ביאה: 03@ 00@ ועוד אין בה. 02@ 02@ הא אם יש בה אפילו עד אחד שאמר נטמאת, לא היתה שותה: 03@ 00@ ונתפשה. 02@ 02@ נאנסה, כמו ותפשה ונשכב עמה 82@ (דברים כב, כח) 02@: 04@ (יד) 01@ 00@ ועבר עליו. 02@ 02@ קודם לסתירה: 03@ 00@ קנאה וקנא. 02@ 02@ פירשו רבותינו 82@ (סוטה ג.) 02@ לשון התראה, שמתרה בה אל תסתרי עם איש פלוני: 03@ 00@ והיא נטמאה או עבר עליו וגו'. 02@ 02@ כלומר הוא התרה בה ועברה על התראתו, ואין ידוע אם נטמאה אם לאו: 04@ (טו) 01@ 00@ קמח. 02@ 02@ שלא יחא(כ"ה באלקבץ ובדפוס א' באמשטרדם ובאוהח"ק דפוס א' ובוינאציה ובחומשים שלפנינו, אבל בה"ה ובזיטאמיר וברומא

"יהיה" מסולת: @03@00שעורים. @02@02 ולא חטים, היא עשתה מעשה בהמה, וקרבנה מאכל בהמה: @03@00לא יצוק עליו שמן. @02@02 שלא יהא קרבנה מהודר, שהשמן קרוי אור והיא עשתה בחושך **(כ"ה בה"ה עם אות ו)**: @03@00לא יתן עליו לבונה. @02@02 שהאמהות נקראות לבונה, שנאמר אֶל גִּבְעַת הַלְבֹנָה @82@ (שיר השירים ד, ו) @02@, והיא פירשה מדרכיהן: @03@00כי מנחת קנאות הוא. @02@02 הקמח הזה, קמח לשון זכר: @03@00מנחת קנאות **(כ"ה בזיטאמיר, אבל בה"ה לאו דיבור המתחיל הוא)**. @02@02 מעוררת עליה שתי קנאות, קנאת המקום וקנאת הבעל: @04@01@01ממים קדושים. @02@02 שקדשו בכיור, לפי שנעשה **(בה"ה זיטאמיר ובדפוס א' ובאלקבץ ואמשטרדם ובאוהח"ק דפוס א' ובווינאציה ורומא ליתא כאן תיבת "הכיור", ברומא "שנעשית", ורק מן מ"ג ולהלן "הכיור")** מנחות מראות הצובאות, וזו פירשה מדרכיהן, שהיו נבעלות **(כ"ה בה"ה ורומא אבל בזיטאמיר "משדלות")** לבעליהן **(כ"ה בה"ה וברומא, אבל בזיטאמיר "לבעליהם")** במצרים תחת התפוח, וזו קלקלה לאחר, תבדק **(כ"ה בזיטאמיר, אבל בה"ה "תדבק" ואפשר דט"ס הוא)** בו: @03@00בכלי חרש. @02@02 היא השקתה **(כ"ה בזיטאמיר ובחומשים שלפנינו, אבל בה"ה ובאלקבץ "השקה", ובווינאציה ורומא ובאמשטרדם ובאוהח"ק דפוס א' "השקת", ובדפוס א' "הוא השקה")** את הנואף יין משובח בכוסות משובחים, לפיכך תשתה מים המרים במקידה **(כ"ה ברומא עם אות יי אבל בה"ה זיטאמיר "במקדה")** בזויה של חרש: @04@01@01(יח) @01@00והעמיד הכהן וגוי. @02@02 והלא כבר נאמר @82@ (פסוק טז) @02@ וְהֶעֱמִידָהּ לְפָנָי ה', אלא מסייעין היו אותה ממקום למקום, כדי ליגעה **(כ"ה בזיטאמיר וברומא, אבל בה"ה "ליגעה")** ותטרף דעתה ותודה: @03@00ופרע. @02@02 סותר את קליעת שעה כדי לבזותה, מכאן לבנות ישראל שגלוי הראש גנאי להן: @03@00לפני ה'. @02@02 בשער נקנור, הוא שער העזרה המזרחי דרך כל הנכנסים: @03@00ונתן על כפיה. @02@02 ליגעה, אולי תטרף דעתה ותודה, ולא ימחה שם המיוחד על המים: @03@00המרים. @02@02 על שם סופן שהם מרים לה: @03@00המאררים. @02@02 המחסרים אותה מן העולם, לשון סלון מְאִיר @82@ (יחזקאל כח, כד) @02@, ולא יתכן לפרש מים ארורים, שהרי קדושים **(כ"ה בזיטאמיר, אבל בה"ה קדושים)** הן, ולא ארורים כתב הכתוב אלא מְאָרְרִים את אחרים, ואף אונקלוס לא תרגם ליטיא אלא מְלֻטְיָא, מראות **(כ"ה בה"ה ובדפוס א' ובאלקבץ ובווינאציה ובאמשטרדם ובאוהח"ק דפוס א', אבל בזיטאמיר ובחומשים שלפנינו "שמראות")** קללה בגופה של זו: @04@01@01(יט) @01@00והשביע אותה וגוי. @02@02 ומה היא השבועה, אם לא שְׁכַב, הִנָּקִי, הא אם שכב, חנקי (ס"א לא תנקי **(כ"ה בזיטאמיר, אבל בה"ה איתא רק "לא תנקי", וברומא ובאלקבץ ואמשטרדם "חנקי")**, שמכלל לאו אתה שומע הן, אלא שמצוה לפתוח בדיני נפשות תחלה לזכות: @04@01@01(כ) @01@00ואת כי שטית. @02@02 כי משמש לשון **(כ"ה באלקבץ ובאמשטרדם ובווינאציה ובה"ה ובזיטאמיר וכן גרס הרא"ם, אבל ברומא ובחומשים שלפנינו "בלשון")** אם: @04@01@01(כא) @01@00בשבועת האלה. @02@02 שבועה של קללה: @03@00יתן ה' אותך לאלה וגוי. @02@02 שיהיו הכל מקללין ביד, יבואך כדרך שבא לפלונית: @03@00ולשבועה **(כ"ה בזיטאמיר, אבל בה"ה לאו דיבור המתחיל הוא)**. @02@02 שיהיו הכל נשבעין ביד, לא יארע לי כדרך שאירע לפלונית, וכן הוא אומר וְהִנַּחְתָּם שְׁמָכֶם לְשִׁבוּעָה לְבַחֲרִי @82@ (ישעיה סה, טו) @02@, שהצדיקים נשבעין **(כ"ה בה"ה וברומא, אבל בזיטאמיר "נשבעים")** בפורענותן של רשעים, וכן לענין הברכה, **(בה"ה איתא "וכמו" אבל ליתא בזיטאמיר וברומא ובווינאציה ובדפוס א' ובחומשים שלפנינו)** וְנִבְרָכוּ וגוי @82@ (בראשית יב, ג) @02@, בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל לְאִמִּי @82@ (שם מח, כ) @02@: @03@00את ירכך. @02@02 בקללה הקדים ירך לבטן, לפי שבה התחילה בעבירה תחילה **(כ"ה בזיטאמיר עם אות י)**: @03@00צבה. @02@02 כתרגומו נְפוּחָה **(כ"ה בכל הדפוסים שראיתי, עם אות ה', אבל בה"ה גופיה באונקלוס "נפוחא בא", ובזיטאמיר באונקלוס "נפיתין")**: @04@01@01(כב) @01@00לצבות בטן. @02@02 כמו להצבות בֶּטֶן, זהו שמוש פתח שהלמ"ד נקודה בו, וכן לְנַחְתָּם הִדְרָךְ @82@ (שמות יג, כא) @02@, לְרִאשֹׁתָם בִּדְרָךְ **(כ"ה בה"ה כלשון הפסוק, אבל בזיטאמיר "את הדרך")** אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָּהּ @82@ (דברים א, לג) @02@, וכן לְנֶפֶל יָרֵךְ, להנפיל ירך, שהמים מצבים **(כ"ה בזיטאמיר ובאמשטרדם, אבל בה"ה וברומא "מצבין")** את הבטן ומפילים את הירך: @03@00לצבות בטן ולנפל ירך **(כ"ה בזיטאמיר אבל בה"ה לאו דיבור המתחיל הוא)**. @02@02 בטנו וירכו של בועל, או אינו אלא של נבעלת, כשהוא אומר אֶת יָרֵכְךָ נִפְלֵת וְאֶת בֶּטְנְךָ צָבָה @82@ (פסוק כא) @02@ הרי של נבעלת אמור: @03@00אמן אמן. @02@02 קבלת שבועה, אָמֵן על

האלה, אָמֶן על השבועה, אָמֶן אם מאיש זה, אָמֶן אם כ"ה בזיטאמיר ובאוהח"ק דפוס א' ובווינאציה ובאמשטרדם ובחומשים שלפנינו, אבל בה"ה ליתא תיבת "אם" מאיש אחר, אָמֶן שלא שטיתי ארוסה ונשואה שומרת יבם וכנוסה: 04@01@000 והשקה את האשה. 02@02@ אין זה סדר המעשה, שהרי בתחילה כ"ה בזיטאמיר עם אות י מקריב מנחתה, אלא הכתוב מבושרך שכשישקנה יבואו בה למרים. לפי שנאמר 82@ (פסוק כב) 02@ בטן וירך מנין כ"ה בה"ה אבל בזיטאמיר "מנין" לשאר כל הגוף, תלמוד לומר וְיָבֹאוּ בָּהּ, בכולה, אם כן מה תלמוד לומר בטן וירך, לפי שהן התחילו בעבירה תחלה לפיכך התחיל כ"ה בה"ה ובדפוס א' ובווינאציה ובאוהח"ק דפוס א' ובחומשים שלפנינו, אבל בזיטאמיר ובאמשטרדם "תתחיל", וברומא "התחילה", ובאלקבץ "מתחיל" מהם הפורענות כ"ה באמשטרדם ובווינאציה וברומא ובחומשים שלפנינו, אבל בזיטאמיר הפורעניות, ובה"ה "פרעניות": 03@000 למרים. 02@02@ להיות לה רעים ומרים: 04@ (כה) 01@000 והניף. 02@02@ מוליד ומביא מעלה ומוריד, ואף היא מניפה עמו, שידה למעלה מידו של כהן: 03@000 והקריב אותה. 02@02@ זו היא הגשתה בקרן דרומית מערבית של מזבח קודם קמיצה, כשאר מנחות: 04@ (כו) 01@000 אזכרתה. 02@02@ הוא כ"ה באמשטרדם ובווינאציה ובזיטאמיר ובחומשים שלפנינו, אבל בה"ה וברומא ובאלקבץ ובדפוס א' ובאוהח"ק דפוס א' "היא", ויש לעיין אי הגירסא "היא" בלשון נקבה הא אח"כ כתיב "הקטרתו" בלשון זכר, וצ"ע הקומץ, שעל ידי הקטרתו, המנחה באה לזכרון לגבוה: 04@ (כז) 01@000 והשקה את המים. 02@02@ לרבות שאם אמרה איני שותה לאחר שנמחקה המגילה בזיטאמיר ובה"ה ובאמשטרדם ובווינאציה ובדפוס א' ובאוהח"ק דפוס א' "מגלה", אבל ברומא ואלקבץ ובחומשים שלפנינו "המגילה", מערערין אותה ומשקין אותה בעל כרחא, אלא אם כן אמרה טמאה אני: 03@000 וצבתה בטנה וגוי. 02@02@ אף על פי שבקללה הזכיר ירך תחלה, המים אינן בודקין אלא כדרך כניסתן בה: 03@000 והיתה האשה לאלה. 02@02@ כמו שפירשתי כ"ה בזיטאמיר, אבל בה"ה "שפרשתי" 82@ (פסוק כא) 02@, שיהיו הכל אליו בה: 03@000 בקרב עמה. 02@02@ הפרש יש בין אדם המתנוול במקום שניכר, לאדם המתנוול במקום שאינו ניכר: 04@ (כח) 01@000 לא נטמאה האשה. 02@02@ בסתירה זו: 03@000 וטהורה הוא. 02@02@ ממקום אחר: 03@000 ונקתה. 02@02@ ממים המאררים, ולא עוד אלא וְנִזְרְעָה זָרַע, אם היתה יולדת בצער, תלד בריוח, אם היתה יולדת שחורים, יולדת לבנים: 04@ (ל) 01@000 ואיש. 02@02@ כמו או נודע 82@ (שמות כא, לו) 02@, כלומר אם איש קנאי הוא כ"ה בזיטאמיר וברומא, אבל בה"ה "היא" לכך וְהֶעֱמִיד אֶת הָאִשָּׁה: 04@ (לא) 01@000 ונקתה האיש מעון. 02@02@ אם בדקה המים אל ידאג לומר, חבתי במיתתה, נקי הוא מן העונש. דבר אחר, משישקנה תהא אצלו בהיתר וְנָקָה מִזֶּחַן, שהסוטה אסורה לבעלה: 04@ (ב) 01@000 וכי יפליא. 02@02@ יפריש. למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה, לומר לך שכל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין, שהוא מביא לידי ניאוף: 03@000 נזיר. 02@02@ אין נזירה בכל מקום אלא פרישה, אף כאן שפירש מן היין: 03@000 ולהזיר לה. 02@02@ להבדיל עצמו מן היין לשם שמים: 04@ (ג) 01@000 ומיין ושכר. 02@02@ כתרגומו מְחַמֵּר חֲדָת וְעֵתִיק, שהיין משכר כשהוא ישן: 03@000 וכול משרת. 02@02@ לשון צביעה במים או בכל משקה, ובלשון משנה יש הרבה, אין שורין דיו וסממנים כ"ה בזיטאמיר וברומא, אבל בה"ה ובדפוס א' ובחומשים שלפנינו אבל בזיטאמיר ורומא ואמשטרדם ובווינאציה "וסמנין" 82@ (שבת יז) 02@, נזיר ששרה פתו ביין 82@ (נזיר לד:) 02@: 04@ (ד) 01@000 חרצנים. 02@02@ הם הגרעינין: 03@000 זג. 02@02@ הם הקליפות שמבחוץ, שהחרצנים בתוכן כענבל בזוג: 04@ (ה) 01@000 קדוש יהיה. 02@02@ השער שלו, לְגִדֵּל הַפָּרֶעַ של שְׁעַר רֹאשׁוֹ: 03@000 פּרַע. 02@02@ נקוד פתח קטן לפי שהוא דבוק לְשַׁעַר רֹאשׁוֹ, פָּרַע של שער, ופירוש של פָּרַע, גידול של שער, וכן אֶת רֹאשׁוֹ לֹא יִפָּרַע 82@ (ויקרא כא, י) 02@, ואין קרוי פָּרַע פחות משלשים יום: 04@ (ח) 01@000 כל ימי נזרו קדוש הוא. 02@02@ זו קדושת הגוף מליטמא למתים: 04@ (ט) 01@000 פתע כ"ה ממש בכל דפוסים ראשונים שראיתי חוץ באוהח"ק דפוס א' ובחומשים שלפנינו שכתבו "בפתע". 02@02@ זה אונס: 03@000 פתאום. 02@02@ זה שוגג, ויש אומרים פָּתַע פְּתָאם דבר אחד הוא, מקרה של פְּתָאם: 03@000 וכי ימות מת עליו. 02@02@ באוהל שהוא בו: 03@000 בביום טהרתו. 02@02@ ביום הזייתו, או אינו אלא בשמיני שהוא טהור לגמרי, תלמוד לומר בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, אי שביעי יכול אפילו לא הזה, תלמוד לומר בַּיּוֹם טָהָרְתוֹ: 04@ (י) 01@000 וביום

השמיני יביא שתי תורים. @02@02 להוציא את השביעי, או אינו אלא להוציא את התשיעי, קבע זמן לקרבין(כ"ה בזיטאמיר וברומא אבל בה"ה "לקריבין") @82@ (ויקרא כב, כז) @02@ וקבע זמן למקריבין, מה קרבין(כנ"ל) הכשיר שמיני ומשמיני והלאה, אף מקריבין הכשיר(כ"ה בזיטאמיר וה"ה ואמשטרדם, אבל בווינאציה ורומא ודפוס א' ובחומשים שלפנינו ליתא תיבת "הכשיר") שמיני ומשמיני והלאה: @04@ (יא) @01@00מאשר חטא על הנפש. @02@02@ שלא נזהר מטומאת(כ"ה בזיטאמיר, אבל בה"ה "מטומא" ואפשר שהיא ט"ס) המת. רבי אלעזר הקפר אומר, שציער עצמו מן היין: @03@00@100קדש את ראשו. @02@02@ לחזור ולהתחיל מנין נזירותו: @04@ (יב) @01@00והזיר לה' את ימי נזרו. @02@02@ יחזור וימנה נזירותו כבתחילה(כ"ה בזיטאמיר עם אות י): @03@00@100הימים הראשונים יפלו. @02@02@ לא יעלו מן המנין: @04@ (יג) @01@00יביא אותו. @02@02@ יבא את עצמו, וזה אחד משלשה אתים שהיה רבי ישמעאל דורש כן, כיוצא בו, והשיאו אותם עון אשמה @82@ (ויקרא כב, טז) @02@ את עצמו, כיוצא בו, ויקבר אותו בגי(כ"ה הוא באמשטרדם בפי אמור ברשי"י והשיאו אותם כלשון הפסוק) @82@ (דברים לד, ו) @02@ הוא קבר את עצמו: @04@ (טו) @01@00ומנחתם ונסכיהם. @02@02@ של עולה ושלמים, לפי שהיו בכלל ויצאו לידון בדבר חדש(כ"ה בזיטאמיר ובאלקבץ ובאוהח"ק דפוס א' ובווינאציה ובחומשים שלפנינו, אבל בה"ה וברומא ובדפוס א' "החדש") שיטענו(כ"ה בה"ה וזיטאמיר ורומא ואלקבץ, נישט שיטעינו, וכן מבואר ביוסף הלל) לחם, החזירן לכלל שיטענו(כנ"ל) נסכים כדין עולה ושלמים: @03@ חלות מצות(כ"ה ממש בכל דפוסים עד מקראות גדולות שגורס "בלולות כלשון הפסוק" וגם הרא"ם גרס חלות מצות) ורקימי מצות. @02@02@ עשר מכל מין: @04@ (יז) @01@00זבח שלמים לה' על סל המצות. @02@02@ ישחט(כ"ה באלקבץ ואמשטרדם ובווינאציה, אבל בה"ה וזיטאמיר ורומא ודפוס א' "ישחוט") את השלמים על מנת לקדש את הלחם: @03@00@100מנחתו ואת נסכו. @02@02@ של איל: @04@ (יח) @01@00וגלח הנזיר פתח אוהל מועד. @02@02@ יכול יגלח בעזרה, הרי זה דרך בזיון, אלא וגלח(כ"ה בה"ה ורומא אבל בזיטאמיר "יגלח") הנזיר לאחר שחיתת השלמים שכתוב בהן וישחטו פתח אהל מועד @82@ (ויקרא ג, ב) @02@: @03@00@100אשר תחת זבח השלמים. @02@02@ תחת הדוד שהוא מבשל בו, לפי ששלמי נזיר היו מתבשלין בעזרה, שצריך ליטול הכהן(כ"ה באוהח"ק דפוס א' ובזיטאמיר ובווינאציה ובאמשטרדם ובחומשים שלפנינו וכן גרס הרא"ם, אבל בה"ה "הכהן ליטול", וברומא ובאלקבץ ובדפוס א' ליתא תיבת "הכהן") הזרוע אחר שנתבשל(כ"ה בזיטאמיר וה"ה ודפוס אמשטרדם ובווינאציה ובאלקבץ ובאוהח"ק דפוס א' וכן גרס הרא"ם, וברומא "שנתבש" אבל בדפוס א' ובחומשים שלפנינו "שנתבשלה") ולהניף לפני ה' (כ"ה בה"ה וזיטאמיר אבל בשאר דפוסים ראשונים ליתא ג' תיבות הללו): @04@ (יט) @01@00והזרוע בשלה. @02@02@ לאחר שנתבשלה: @04@ (כ) @01@00קדש הוא לכהן. @02@02@ החלה והרקיק והזרוע תרומה הן לפה: @03@00@100על חזה התנופה. @02@02@ מלבד חזה ושוק הראויים(כ"ה בה"ה ובאמשטרדם ובווינאציה עם ב' יודיין, אבל בזיטאמיר וברומא ביו"ד אחד) לו מכל שלמים(כ"ה ברומא ואלקבץ אבל בה"ה וזיטאמיר "השלמים"), מוסף(כ"ה ברומא ואלקבץ ובאוהח"ק דפוס א' ובזיטאמיר ובחומשים שלפנינו, אבל בה"ה "ונוסף") על שלמי נזיר הזרוע הזה, לפי שהיו שלמי נזיר בכלל ויצאו לידון בדבר החדש להפרשת זרוע, הוצרך להחזירן לכלל לידון אף בחזה ושוק: @04@ (כא) @01@00מלבד אשר תשיג ידו. @02@02@ שאם אמר הריני נזיר על מנת לגלח על מאה(כ"ה בזיטאמיר, אבל בה"ה ק') עולות ועל מאה שלמים: @03@00@100כפי נדרו אשר ידור כן יעשה. @02@02@ מוסף על תורת נזרו, על תורת הנזיר מוסף(כ"ה ברומא ואלקבץ, אבל בה"ה וזיטאמיר "מוסיף") ולא יחסר, שאם אמר הריני נזיר חמש(כ"ה ברומא, אבל בה"ה וזיטאמיר ה') נזירות על מנת לגלח על ג' בהמות הללו, אין אני קורא בו כג' אשר יד' כן יעשה: @04@ (כג) @01@00אמור להם. @02@02@ כמו זכור @82@ (שמות כ, ח) @02@ שמו @82@ (דברים ה, יב) @02@, בלע"ז דישיניט: @03@00@100אמור להם(כ"ה בזיטאמיר, אבל בה"ה לאו דיבור המתחיל הוא). @02@02@ שיהיו כולם שומעים: @03@00@100אמור(כ"ה בזיטאמיר, אבל בה"ה לאו דיבור המתחיל הוא). @02@02@ מלא, לא תברכם בחפזון ובבהלות, אלא בכוונה ובלב שלם: @04@ (כד) @01@00יברכך. @02@02@ שיתברכו נכסיד: @03@00@100וישמרך. @02@02@ שלא יבואו(כ"ה בה"ה אבל בזיטאמיר "יבאו") עליך שודדים ליטול ממנוך, שהנותן מתנה לעבדו אינו יכול לשמרו(כ"ה ברומא, אבל בזיטאמיר וה"ה לשומרו", ובאלקבץ "לשמרה") מכל אדם, וכיון שבאים לסטים עליו ונוטלין אותה ממנו מה הנאה יש לו במתנה זו, אבל הקדוש

ברוך הוא, הוא הנותן הוא השומר, והרבה מדרשים דרשו בו בספרי @82@ (מ) : @02@ : @04@ (כה) @01@ יאר ה' פניו אליך. @02@02@ יראה לך פנים שוחקות, פנים צהובות : @03@ ויחנך. @02@ יתן לך חן : @04@ (כו) @01@ ישא ה' פניו אליך. @02@02@ יכבוש כעסו : @04@ (כז) @01@ וישמו את שמי. @02@02@ יברכום בשם המפורש : @03@ @00@ ואני אברכם. @02@02@ לישראל, ואסכים עם הכהנים. דבר אחר, וְאֵנִי אֶבְרַכְכֶּם לכהנים : @04@ (א) @01@ ויהי ביום כלות משה. @02@02@ כלת (כ"ה בכל החומשים ישינים בלי אות ו) כתיב @82@ (רצה לומר בפת"ח, ולא כלות בשב"א ודו"ק (כ"ה בה"ה וזיטאמיר)) @02@, יום הקמת המשכן היו ישראל ככלה הנכנסת לחופה : @03@ @00@ כלות משה (כ"ה בזיטאמיר, אבל בה"ה לאו דיבור המתחיל הוא). @02@02@ בצלאל ואהליאב וכל חכם לב עשו את המשכן, ותלאו הכתוב במשה, לפי שמסר נפשו עליו לראות תבנית כל דבר ודבר כמו שהראהו בהר להורות לעושי המלאכה, ולא טעה בתבנית אחת, וכן מצינו בדוד, לפי שמסר נפשו על בנין בית המקדש, שנאמר זְכוֹר ה' לְדָוִד אֶת כָּל עֲנֻתוֹ אֲשֶׁר נִשְׁפַּע לָהּ וגו' @82@ (תהלים קלב, א-ב) @02@, לפיכך נקרא על שמו, שנאמר רָאָה בֵּיתְךָ דָּוִד @82@ (מלכים-א יב, טז) @02@ : @03@ (בה"ה וזיטאמיר וברומא ליתא כאן תיבת "ביום") כלות משה להקים. @02@02@ ולא נאמר ביום הקים, מלמד שכל שבעת (כ"ה ברומא, אבל בה"ה וזיטאמיר ז') ימי המילואים (כ"ה בזיטאמיר, אבל בה"ה "המלואים") היה משה מעמידו ומפרקו, ובאותו היום העמידו ולא פרקו, לכך נאמר (בה"ה וזיטאמיר וברומא ובאלקבץ ליתא כאן תיבת "ביום") פְּלוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים, אותו היום כלו הקמותיו, וראש חודש ניסן היה, בשני נשרפה הפרה, בשלישי הזו הזייה (כ"ה בזיטאמיר אבל בה"ה "הזייה") ראשונה, ובשביעי גלחו : @04@ (ב) @01@ @00@ הם נשיאי המטות. @02@02@ שהיו שוטרים עליהם במצרים, והיו מוכים עליהם, שנאמר וַיִּכּוּ שְׁטָרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וגו' @82@ (שמות ה, יד) @02@ : @03@ @00@ העומדים על הפקודים. @02@02@ שעמדו עם משה ואהרן כשמונו את ישראל (כ"ה בזיטאמיר ובדפוס א' וברומא ובאוהח"ק דפוס א', אבל בה"ה "את בני ישראל"), שנאמר וְאַתָּכֶם יִהְיוּ (כ"ה בזיטאמיר כלשון הפסוק, אבל בה"ה "יהיה") וגו' @82@ (לעיל א, ד) @02@ : @04@ (ג) @01@ @00@ שש עגלות צב. @02@02@ אין צב אלא מחופים, וכן ובצבים (כ"ה באלקבץ כלשון הפסוק, אבל בה"ה ובזיטאמיר וברומא "בצבים") ובפָּרָדִים @82@ (ישעיה סו, כ) @02@, עגלות מכוסות קרויות (כ"ה בדפוס א' ובזיטאמיר, אבל בה"ה "קרוין", ובאמשטרדם ובוינאציה ובאוהח"ק דפוס א' "מכוסין" וכן "קרויים", וברומא ואלקבץ "מכוסות" אבל תיבה שאחר זה ליתא כלל) צבים : @03@ @00@ ויקריבו אותם לפני המשכן. @02@02@ שלא קבל משה מידם עד שנאמר לו מפי המקום. אמר רבי נתן, מה ראו הנשיאים להתנדב כאן בתחילה (כ"ה בזיטאמיר עם אות ו) ובמלאכת המשכן לא התנדבו תחלה, אלא כך אמרו הנשיאים, יתנדבו ציבור מה שיתנדבו ומה שמחסרין (כ"ה בזיטאמיר וברומא, אבל בה"ה "שמחסרים") אנו משלימין, כיון שראו שהשלימו ציבור את הכל, שנאמר וְהַמְּלָאכָה הִיָּתָה דָּיִם @82@ (שמות לו, ז) @02@, אמרו מעתה מה לנו לעשות, הביאו (בה"ה וזיטאמיר ובאמשטרדם ובוינאציה (ובעוז והדר) ליתא כאן תיבת "את") אבני השוהם והמלואים לאפוד ולחושן, לכך התנדבו כאן תחלה : @04@ (ז) (כ"ה בה"ה אבל בזיטאמיר ובאוהח"ק דפוס א' נסמן לפסוק ח) @01@ @00@ כפי עבודתם. @02@02@ שהיה משא בני גרשון קל משל מררי, שהיו נושאים הקרשים והעמודים והאדנים : @04@ (ט) @01@ @00@ כי עבודת הקודש עליהם. @02@02@ משא דבר הקדושה, הארון והשלחן וגו', לפיכך בְּפָתַךְ יִשְׂאוּ : @04@ (י) @01@ @00@ ויקריבו הנשיאים את חנוכת המזבח. @02@02@ לאחר שהתנדבו העגלות והבקר לשאת המשכן (כ"ה בזיטאמיר ורומא ואלקבץ, אבל בה"ה "את המשכן"), נשאם לבם להתנדב קרבנות המזבח לחנכו : @03@ @00@ ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח. @02@02@ כי לא קבל משה מידם עד שנאמר לו מפי הגבורה : @04@ (יא) @01@ @00@ ויקריבו את קרבנם לחנוכת המזבח. @02@02@ ועדיין לא היה יודע משה היאך (כ"ה בזיטאמיר ורומא, אבל בה"ה "האיך") יקריבו, אם כסדר תולדותם אם כסדר המסעות, עד שנאמר לו מפי הקדוש ברוך הוא יקריבו למסעות איש יומו : @04@ (יב) @01@ @00@ ביום הראשון. @02@02@ אותו היום נטל עשר עטרות, ראשון למעשה בראשית, ראשון לנשיאים וכו', כדאיתא בסדר עולם @82@ (פ"ז) @02@ : @03@ @00@ למטה יהודה. @02@02@ יחסו הכתוב על שבטו, ולא שגבה משבטו והקריב, או אינו אומר לְמִטָּה יְהוֹדָה אלא שגבה משבטו והביא, תלמוד לומר זֶה קָרְבָּן נִחְשׁוֹן @82@ (להלן פסוק יז) @02@ משלו הביא : @04@ (יג) @01@ @00@ שניהם מלאים סולת. @02@02@ למנחת נדבה : @04@ (יד) @01@ @00@ עשרה זהב. @02@02@ כתר גומו, משקל (כ"ה בזיטאמיר וברומא, אבל בה"ה כלשון אונקלוס "מתקל") עשר

שקלי הקדש היה בה: @03@00מלאה קטורת. @02@02 לא מצינו קטרת ליחיד ולא על מזבח החיצון אלא זו בלבד, והוראת(כ"ה בזיטאמיר, אבל בה"ה "והוראות") שעה היתה: @04@01@00פּר אחד. @02@02 מיוחד שבעדרו: @04@01@00שעיר עזים אחד לחטאת. @02@02 לכפר על קבר התהום @82@01@00(עייין ברא"ם(כ"ה בזיטאמיר וה"ה)) @02@01@00טומאת(בכל הדפוסים ממש עד מקראות גדולות הגירסא "טומאת" ולא וטומאת" גם הרא"ם גורס "טומאת" וכ"ה בעוז והדר, וכן מבואר ביוסף הלל, אבל במאירת עינים "וטומאת") ספק: @04@01@00הקריב נתנאל בן צוער. (כ"ה בזיטאמיר, אבל בה"ה ג' תיבות "הקרב את קרבנו" באותיות קטנות) הקרב את קרבנו. @02@02 מה תלמוד לומר הקריב בשבטו של יששכר מה שלא נאמר בכל השבטים, לפי שבא ראובן וערער ואמר, די(כ"ה בה"ה, וברומא ואלקבץ ובווינאציה "דיי", אבל בזיטאמיר ואמשטרדם "אחר") שקדמני יהודה אחי, אקריב אני אחריו, אמר לו משה, מפי הגבורה נאמר לי שיקריבו כסדר מסען לדגליהם, לכך אמר הקרב את קרבנו והוא חסר יו"ד, שהוא משמע הקרב לשון צווי, שמפי הגבורה נצטווה(כ"ה בזיטאמיר, אבל בה"ה "נצטווה") הקרב. ומהו הקריב הקרב שני(כ"ה ברומא אבל בה"ה וזיטאמיר ב') פעמים, שבשביל שני(כ"ה ברומא, אבל בה"ה וזיטאמיר ב') דברים זכה להקריב שני לשבטים, אחת(כ"ה באלקבץ ובדפוס א' ואמשטרדם ובווינאציה, אבל ברומא "אחד, ובזיטאמיר אחי, ובה"ה א') שהיו יודעים בתורה, שנאמר וימַנִי יִשְׁשַׁכָּר יוֹדְעֵי בִּינָה לְעֵתִים @82@01@00(דברי הימים-א יב, לג) @02@01, ואחת(כ"ה בה"ה וזיטאמיר ואמשטרדם ובווינאציה, אבל ברומא "ואחד") שהם נתנו עצה לנשיאים להתנדב קרבנות הללו, ובסודו של רבי משה הדרשן מצאתי, אמר רבי פנחס בן יאיר, נתנאל בן צוער השיאן עצה זו: @04@01@00קערת כסף. @02@02 מנין אותיותיו בגימטריא תתק"ל, כנגד שנותיו של אדם הראשון: @03@00שלושים ומה משקלה. @02@02 על שם שכשהעמיד תולדות לקיום העולם בן ק"ל שנה היה, שנאמר וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיֻּלְּד בְּדִמְיוֹתוֹ(כ"ה ברומא כלשון הפסוק, אבל בה"ה וזיטאמיר ובאמשטרדם ובווינאציה ובאוהח"ק דפוס א' "שת" ואלקבץ "ויולד בנים ובנות", ובדפוס א' עד ויולד ולא יותר) וגו' @82@01(בראשית ה, ג) @02@03: @03@00מזרק אחד כסף. @02@02 בגימטריא תק"כ(כ"ה ברומא, אבל בה"ה ובזיטאמיר "תק"ד) על שם נח שהעמיד תולדות בן ת"ק שנה, ועל שם עשרים שנה שנגזרה גזירת המבול קודם תולדותיו, כמו שפירשתי אצל וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה @82@01(שם ו, ג) @02, לפיכך נאמר מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף ולא נאמר מזרק כסף אחד כמו שנאמר בקערה, לומר שאף אותיות של אֶחָד מצטרפות למנין: @03@00שבעים שקל. @02@02 כנגד שבעים(כ"ה ברומא ואמשטרדם, אבל בה"ה וזיטאמיר ע') אומות שיצאו מבניו: @02@04@01@00(כ)כף אחת. @02@02 כנגד התורה שנתנה מידו של הקדוש ברוך הוא: @03@00עשרה זהב. @02@02 כנגד עשרת הדברות: @03@00מלאה קטרת. @02@02 גימטריא של קטרת תרי"ג מצות, ובלבד שתחליף קו"ף(כ"ה בזיטאמיר, אבל בה"ה קוף בלי י) בדל"ת על ידי א"ת ב"ש ג"ר ד"ק: @04@01@00(כא)פּר אחד. @02@02 כנגד אברהם שנאמר בו וַיִּקַּח בֶּן בָּקָר @82@01(בראשית יח, ז) @02: @03@00איל אחד. @02@02 כנגד יצחק, וַיִּקַּח אֶת הָאֵיל וגו' @82@01(שם כב, ג) @02: @03@00כבש אחד. @02@02 כנגד יעקב, וַהֲכִשְׁבִּים הִפְרִיד יַעֲקֹב @82@01(שם ל, מ) @02: @04@01@00(כב)שעיר עזים. @02@02 לכפר על מכירת יוסף שנאמר בה(כ"ה באלקבץ ובדפוס א' וכ"כ ביוסף דעת דצ"ל, אבל בה"ה וזיטאמיר ורומא ואמשטרדם ובווינאציה ובאוהח"ק דפוס א' ליתא כלל לא "בו" ולא "בה", ורק מן מ"ג ולהלן איתא "בו וכ"ה בחומשים שלפנינו) וַיִּשְׁחֲטוּ שְׁעִיר עִזִּים @82@01(שם לו, לא) @02: @04@01@00(כג)שֶׁלֹּזֶבֶח השלמים בקר שנים. @02@02 כנגד משה ואהרן שנתנו שלום בין ישראל לאביהם שבשמים: @03@00אילים(כ"ה באמשטרדם בב' יודי"ן) כבשים ועתודים(כ"ה בכל הדפוסים ישנים, ובחומשים שלפנינו שינו וכתבו מקודם עתודים ואח"כ כבשים). @02@02 ג' מינים כנגד כהנים ולוים וישראלים, וכנגד תורה נביאים(כ"ה ברומא ואלקבץ ואמשטרדם, אבל בה"ה וזיטאמיר "ונביאים") וכתובים, שלש חמשות כנגד חמשה חומשין, וחמש(כ"ה באלקבץ ובאוהח"ק דפוס א' ובווינאציה (ורומא גבי חמש הבא), אבל בה"ה וזיטאמיר "וחמשת", ובדפוס א' "חמשה") הדברות הכתובין(כ"ה בה"ה ובאמשטרדם ובווינאציה ובאוהח"ק דפוס א', אבל בזיטאמיר ואלקבץ ובדפוס א' "הכתובים") על לוח אחד וחמש(כנ"ל) הכתובין על השני, עד כאן מיסודו של רבי משה הדרשן: @02@04@01@00(כד)ביום השלישי נשיא וגו'. @02@02 ביום השלישי(כ"ה

ברומא, אבל בה"ה וזיטאמיר הג') היה הנשיא (כ"ה בה"ה וזיטאמיר וברומא ובאמשטרדם ובווינאציה, נישא "נשיא") המקריב לבני זבולן וכן כולם, אבל בנתנאל שנאמר בו הקריב נתנאל @82(לעיל פסוק יח) @02, נופל אחריו הלשון לומר נשיא יששכר (כ"ה בדפוס א' וזיטאמיר ובחומשים שלפנינו, אבל ברומא ואלקבץ ואמשטרדם ובווינאציה ובאוהח"ק דפוס א' ליתא תיבת "יששכר"), לפי שכבר הזכיר שמו והקרבנות, ובשאר שלא נאמר בהן הקריב נופל עליהן (כ"ה וזיטאמיר וברומא, אבל בה"ה "עליהם") לשון זה נשיא לבני פלוני, אותו היום היה הנשיא המקריב לשבט פלוני: @04(פד) @01 @00ביום המשח אותו. @02 @02 בו ביום שנמשח הקריב, ומה אני מקיים אהרי המשח @82(להלן פסוק פח) @02, שנמשח תחלה ואחר כך הקריב, או אהרי המשח לאחר זמן, ולא בא ללמד ביום המשח אלא לומר שנמשח ביום, כשהוא אומר ביום משחו אתם (כ"ה ברומא כלשון הפסוק, אבל בה"ה וזיטאמיר ודפוס א' "אותו") @82(ויקרא ז, לו) @02, למדנו שנמשח ביום, ומה תלמוד לומר ביום המשח אתו, ביום שנמשח הקריב: @03 @00קערות כסף שתיים עשרה. @02 @02 הם הם שהתנדבו ולא אירע בהם פסול: @04(פה) @01 @00שלשים ומאה הקערה האחת וגוי. @02 @02 מה תלמוד לומר, לפי שנאמר שלשים ומאה משקלה ולא פירש באיזון (כ"ה וזיטאמיר ובאוהח"ק דפוס א', אבל בה"ה "באיזה", וברוב דפוסים הראשונים ב' תיבות הם ויש שגורסין "באי זו" ויש "באי זה") שקל, לכך חזר ושנאה כאן, וכלל בכולן (כ"ה וזיטאמיר, אבל בה"ה "שכולן") כל כסף הפלים בשקל הקדש: @03 @00כל כסף הכלים וגוי. @02 @02 למדך שהיו כלי המקדש מכוונים במשקלן, שוקלן אחד אחד ושוקלן כולן כאחד (כ"ה ברומא ואלקבץ ובאמשטרדם ובווינאציה, אבל בה"ה "כאחת" וזיטאמיר כאח'), לא ריבה ולא מיעט: @04(פז) @01 @00כפות זהב שתיים עשרה (כ"ה וזיטאמיר, אבל בה"ה "יב"). @02 @02 למה נאמר, לפי שנאמר כף אחת עשרה זָהָב, היא של זָהָב ומשקלה עשרה שקלים של כסף, או אינו אלא כף אחת של כסף ומשקלה (כ"ה בה"ה וברומא, אבל וזיטאמיר "משקלה") עשרה שקלי זָהָב, ושקלי זהב אין משקלם שוה לשל כסף, תלמוד לומר כפות זָהָב, של זָהָב היו: @04(פט) @01 @00ובבא משה. @02 @02 שני כתובים המכחישים זה את זה, בא שליש (כ"ה בה"ה ורומא ואלקבץ ובאוהח"ק דפוס א' (ומאירת עינים), אבל וזיטאמיר הוא להיפוך "שלישי בא" וכ"ה בדפוס א' ובאמשטרדם ובווינאציה (ובעוז והדר) והכריע ביניהם, כתוב אחד אומר ויִדְבֹּר ה' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד @82(ויקרא א, א) @02 והוא חוץ לפרוכת, וכתוב אחד אומר וידבֹרתי אתָךְ מֵעַל הַכִּפֹּת @82(שמות כה, כב) @02, בא זה והכריע ביניהם, משה בא אל אוהל מועד ושם שומע את הקול הבא מֵעַל הַכִּפֹּת: @03 @00 מבין שני הכרובים. @02 @02 (כ"ה בה"ה וזיטאמיר ובאוהח"ק דפוס א' דג' תיבות הללו "מבין שני הכרובים" הוא דיבור המתחיל וכ"ה בדפוס א', וכן משמע קצת באלקבץ (שיש דגוש אחד כבכל רש"י חדש, אבל לא שני דגושים לפני תיבות מבין שני הכרובים), אבל לא כן הוא ברומא ואמשטרדם ובווינאציה ובחומשים שלפנינו), הקול יוצא מן השמים לבין שני הכרובים, ומשם יצא לאוהל מועד: @03 @00מדבר. @02 @02 כמו מתדבר, כבודו של מעלה לומר כן, מדבר (לא עשיתי נקודות דבקרא הוא בחיריק וכאן ברש"י צ"ל בשו"א) בינו לבין עצמו ומשה שומע מאליו: @03 @00וידבר אליו. @02 @02 למעט את אהרן מן הדברות: @03 וישמע את הקול (בכל הדפוסים ישינים ממש שראיתי בלי שום יוצא מן הכלל ממש גם במקראות גדולות גם במאירת עינים כתבו רש"י זו בסוף, אבל בעוז והדר וגם בשנים מקרא של "שערי התורה" הניחו מדעת עצמם רש"י זו לפני דיבור המתחיל "מדבר" כסדר הפסוק). @02 @02 יכול קול נמוך, תלמוד לומר את הקול, הוא הקול שנדבר עמו בסיני, וכשמגיע לפתח היה נפסק ולא היה יוצא חוץ לאוהל:

@03חסלת פרשת נשא